

РЕШЕНИЕ

№ 10747

гр. София, 03.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 03.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **11761** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215, ал. 1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) вр. чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалби на Специално училище за ученици с увреден слух „Проф. Д. Д.“, [населено място], и на Министерство на образованието и науката срещу Заповед № РВТ22-РА50-35/10.03.2022 г., издадена от главния архитект на район „В.“, Столична община.

В жалбите се твърди, че в нарушение на процесуалните правила изработеният проект за подробен устройствен план – изменение на плана за регулация и застрояване на УПИ IX – за училище не е съобщен от Столична община, район „В.“ на жалбоподателите като заинтересовани лица. Поддържа се, че Заповед № РВТ22-РА50-35/10.03.2022 г. на главния архитект на СО, район „В.“ е издадена и в нарушение на материалния закон. Жалбоподателите считат, че оспорената заповед е в противоречие с разпоредбата на чл. 7, ал. 1 от Закона за държавната собственост, както и в противоречие с чл. 134, ал. 9 ЗУТ, изискваща изменение на подробните устройствени планове за промяна на предназначението на урегулирани поземлени имоти – собственост на държавата или общините, отредени за обекти на образованието, науката, здравеопазването или културата, да се извърши само след писмено съгласие на съответния министър. В тази връзка поддържат, че в случая е одобрен проект за изменение на плана за регулация и застрояване, като за част от имота – публична държавна собственост е променено предназначението – от „за

училище“ на „за детска градина“. Сочат, че е съставен акт за публична държавна собственост № 03388/21.05.2003 г. за имот, представляващ част от терен пл.№ 874, парцел IX, кв. 26, заедно с пететажна училищна сграда, при граници от изток – [улица], правата върху който са предоставени на жалбоподателя Специално училище за ученици с увреден слух „ Проф. Д. Д.“, [населено място], на основание ПМС № 151/1993г. и Заповед № РД14-52/02.06.1998г. на министъра на образованието и науката, а поземленият имот включва и ПИ с идентификатор 68134.1932.1610. По изложените в жалбите съображения се прави искане за отмяна на оспорената заповед като незаконосъобразна. Претендират се разноски за адвокатско възнаграждение.

В съдебното заседание жалбоподателите, чрез процесуалните си представители, поддържат жалбите и правят искане за постановяване на решение, с което заповедта да бъде отменена изцяло. Претендира се присъждане на сторените по делото разноски, включително на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - главният архитект на район „В.“, Столична община, в съдебното заседание се представлява от юрк. К., която излага съображения за неоснователност на подадените жалби, като прави искане оспорената заповед да бъде потвърдена като правилна и законосъобразна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна, редовно призована, не се представлява в производството и не взема становище по жалбата.

С. градска прокуратура не се представлява и не взема становище по делото.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно по делото, а и се установява от представените с административната преписка писмени доказателства, че административното производство е образувано по подадено от кмета на район "В.", СО заявление с вх. № РВТ20-ГР00-582/10.12.2020 г. с искане за разрешение за изменение на плана за регулация и застрояване в обхвата на поземлени имоти с идентификатори: 68134.1932.1610, 68134.1932.874, 68134.1932.1574, 68134.1932.2111, 68134.1932.1771 и 68134.1932.2113 по КККР на район „В.“, одобрена със заповед № РД18-68/02.12.2010 г. на изпълнителния директор на АГКК, а по действащ ПУП УПИ IX-„за училище“, кв. 26, м. „М. ливади - запад“, одобрен със заповед № РД-09-50-66/10.02.1999г., потвърдена с Решение № 85 по протокол № 56/06.08.2003 г. на СОС.

Представен е акт № 3567 за частна общинска собственост, съставен на 12.06.2020 г. на основание чл. 2, ал. 1, т. 7 и чл. 59, ал. 1 от ЗОБС, акт № 181, т. CLVI, дело № 48276 от 30.10.2020 г. на Служба по вписванията, [населено място], относно поземлен имот 68134.1932.1610, с площ от 2219 кв.м, участващ в УПИ IX, кв. 26 по действащия план за регулация и застрояване на м. „ М. ливади-запад“. Видно е от т. 9 от акта, че права за управление на имота са предоставени на СО, район „В.“.

Представена е по делото и скица на поземлен имот № 15-1113834-27.11.2020 г. за поземлен имот с идентификатор 68134.1932.1610, издадена от СГКК – [населено място].

Със Заповед № РВТ21-РА-50-84 от 19.05.2021 г. на главния архитект на район „В.“ СО е разрешено изработването на проект за изменение на плана за регулация и застрояване, с териториален обхват поземлени имоти с идентификатори: 68134.1932.1610, 68134.1932.874, 68134.1932.1574, 68134.1932.2111, 68134.1932.1771

и 68134.1932.2113 по КККР на район „В.“, одобрена със заповед № РД18-68/02.12.2010 г. на изпълнителния директор на АГКК, а по действащ ПУП УПИ IX-„за училище“, кв. 26, м. „М. ливади – запад“, одобрен със заповед № РД-09-50-66/10.02.1999г., потвърдена с Решение № 85 по протокол № 56/06.08.2003 г. на СОС.

Липсва спор по делото, че Заповед № РВТ21-РА-50-84 от 19.05.2021 г. на главния архитект на район „В.“, СО е влязла в сила.

На основание влязлата в сила заповед на главния архитект на район „В.“, СО е внесен за одобряване проект, ведно с обяснителна записка, за изменение на действащия регулационен план за УПИ IX-„за училище“, кв. 26, м. „М. ливади – запад“, район В., което се заличава и се създават нови УПИ IX „за училище“ и УПИ ХХІХ „за детска градина“.

С оспорената в настоящото производство Заповед № РВТ22-РА50-35/10.03.2022г., издадена от същия орган по делегация (Заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021 г. на кмета на СО, т. 6.12), на основание чл. 134, ал. 2, т. 2 ЗУТ, чл. 108, ал. 5 ЗУТ, чл. 128, ал. 3 и чл. 129, ал. 2 ЗУТ; § 8, ал. 2, т. 3 от ПР на ЗУТ, Протокол № 40, т. 4 от 14.10.2021 г. и протокол № 30, т. 1 от 03.02.2022г. на РЕСУТ са одобрени: 1. Проект за изменение на плана за регулация на УПИ IX - за училище, от който се образуват нови два УПИ IX - за училище“ и УПИ ХХІХ - за детска градина по имотната граница на ПИ идентификатор 68134.1932.1610 от КК, кв. 26 от плана на [населено място], м. „М. ливади-запад“ по кафявите линия, цифри, надписи, знак и щрихи, съгласно приложения към заповедта проект; 2. Проект за изменение на плана за застрояване с указани параметри и начин на застрояване на новообразуваните УПИ IX - за училище и УПИ ХХІХ - за детска градина, кв. 26 от плана на [населено място], м. „М. ливади-запад“, съгласно приложения проект към заповедта.

Приложена е графичната част на оспорената заповед на главния архитект на район „В.“, СО / л. 25 от делото/.

Видно е от представеното по делото извлечение от протокол от 03.02.2022 г. от заседание на РЕСУТ на СО – район „В.“, назначен със Заповед № РВТ22-РД09-167/23.06.2022 г. на кмета на район „В.“, СО, че е взето решение, с което РЕСУТ предлага на главния архитект на района да одобри проекта за изменение на плана за регулация и застрояване.

Заповедта е съобщена на директора на училище „Проф. Д. Д.“, ПИ с идентификатор 68134.1932.874, с копие до секретаря на МОН, чрез обявление с изх. № РВТ28-ГР00-582-12 от 04.11.2022 г., връчено на адресата на 09.11.2022 г., съответно на МОН – на 08.11.2022 г. / л.41 от делото/.

Установява се от представения по делото акт № 03388 от 21.05.2003 г. за публична държавна собственост, че актът е съставен на основание чл. 68, ал. 1, чл. 2, ал. 2, т. 2 Закона за държавната собственост, чл. 10, ал. 2 от Закона за народната просвета и чл. 89 от Закона за висшето образование относно следния имот: част от терен пл. № 874, пар. IX, кв. 26, с площ от 23100 кв.м и пететажна училищна сграда със застроена площ от 1872 кв.м, с местонахождение на имота: [населено място], район „В.“, ул. „С. Т. № 82, м. „М. ливади“. Видно е от вписванията по т. 9 от акта за публична държавна собственост, че са предоставени права върху имота, както следва: Министерство на образованието и науката – С. с детска градина за деца с увреден слух на основание ПМС № 151/1993 г. и Заповед № РД-14-52/02.06.1998 г. на министъра на образованието.

Представен е цитираният акт за държавна собственост на недвижим имот № 2353 / стар № 7087/ от 13.03.1970 г., като е приложена и преписката по издаването на акта.

По делото е допусната и изслушана съдебно-техническа експертиза, изготвена от вещото лице Р. П., от заключението на която се установява, че ПИ с идентификатор 68134.1932.1610 е бил част от терен пл. № 874, пар. IX, кв. 26, с площ от 23100 кв.м, за който е съставен акт за публична държавна собственост № 03388/21.05.2003 г., а преди това АДС 2353 /стар 7087/ от 13.03.1970 г. Вещото лице сочи, че в раздел 8 от АПДС № 03388/21.05.2003 г. като граница на имота на изток е записана [улица], на място същата улица съществува и е била граница на имот с пл. № 874, респективно парцел IX-, „за училище“, сега е граница от изток на имот 68134.1932.1610. При огледа на място вещото лице е констатирало, че западната граница на имота / тази с двора на училището/ е материализирана с масивна тухлена ограда.

Представените по делото писмени доказателства, които съдът не обсъжда, не установяват релевантни за решаване на повдигнатия правен спор обстоятелства.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи:

Предмет на оспорване в настоящото производство е Заповед № РВТ22-РА50-35/10.03.2022г. на главния архитект на район „ В.“, СО, с която по реда на чл. 134, ал. 2, т. 2 ЗУТ са одобрени проект за изменение на плана за регулация на УПИ IX - за училище, от който се образуват нови два УПИ IX - за училище“ и УПИ ХХІХ - за детска градина по имотната граница на ПИ идентификатор 68134.1932.1610 от КК, кв. 26 от плана на [населено място], м. „М. ливади-запад“, и проект за изменение на плана за застрояване с указани параметри и начин на застрояване на новообразуваните УПИ IX - за училище и УПИ ХХІХ - за детска градина, кв. 26 от плана на [населено място], м. „М. ливади-запад“, съгласно приложения проект към заповедта.

Жалбите са допустими, тъй като са подадени в срок и от заинтересовани страни, но разгледани по същество, са неоснователни, като съображенията за това са следните:

Като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 АПК по реда на чл. 168, ал. 1 АПК, съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган - главния архитект на район "В.", СО. Компетентността на органа е по делегация, възможността за която е законово установена в § 1, ал. 3 от ДР на ЗУТ. Правомощието да одобри процесния проект за изменение на план за регулация произтича от чл. 129, ал. 2 вр. чл. 136 ЗУТ и Заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021 г., т. 6.12, на кмета на СО.

Настоящият съдебен състав приема, че е спазена и процедурата по издаване на административния акт, като не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до ограничаване правата на жалбоподателите, които да съставляват самостоятелно основание за отмяната му.

Оспорената заповед е издадена при спазване на изискването за форма и при липса на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. В тази връзка следва да се посочи, че в съответствие със задължителната съдебна практика мотивите на органа могат да се съдържат и в документите от преписката по издаване на акта. В процесния случай това са заповедта за допускане изработването на ИПРЗ, мотивираното предложение, мотивите, изложени в Протокол № 03, т. 1 от 03.02.2022 г. на РЕСУТ за приемането на проекта, графичните части и др. В заповедта изрично е посочено правното основание за нейното издаване. По отношение на административнопроизводствените правила, на следващо място, следва да се посочи,

че дори и да е допуснато нарушение на чл. 128, ал. 3 АПК за съобщаване на проекта за ИПРЗ по отношение на жалбоподателите, то това нарушение автоматично не може да се определи като съществено по смисъла на чл. 146, т. 3 АПК. Съществено е само това нарушение, което ако не е било допуснато, би могло да доведе до други фактически установявания на органа и до друго решение на въпроса, предмет на производството. В случая релевантните за издаването на заповедта факти са били правилно установени, а тяхното осъществяване не се разколебава в хода на съдебното производство, обратно, потвърждава се от събраните по делото доказателства. Правото на защита на жалбоподателите е обезпечено в пълен обем в съдебното производство по оспорване на процесната заповед, в което те могат да противопоставят всички свои възражения и да представят и посочат всички доказателства, които желаят да бъдат събрани.

Следва да се посочи, че са подадени възражения, които са разгледани от РЕСУТ и мотивирано са отхвърлени, с което е спазено изискването на чл. 128, ал. 8 ЗУТ, като в случая заповедта за одобряване на ИПУП е издадена след влизането в сила на заповедта за допускане изработване на проект за ИПУП, за което страните не спорят. Оспорената заповед на главния архитект на район „В.“, СО е издадена и в съответствие с приложимите материалноправни норми.

Условията, които следва да са налице, за да бъде изменен устройственият план, се съдържат в разпоредбата на чл. 134 ЗУТ, като приложимата по отношение на одобреното с т. 1 от процесната заповед И. хипотеза е тази по чл. 134, ал. 2, т. 2 ЗУТ. Съгласно посочената норма влезлите в сила подробни устройствени планове могат да се изменят при изменение на кадастрален план или при одобряване или изменение на кадастрална карта в урегулирана територия имотните граници на поземлените имоти не съвпадат с регулационните или е установена непълнота или грешка в кадастралната карта, използвана като основа за изработване на подробен устройствен план.

В случая одобреното по т. 1 от заповедта изменение на плана за регулация на УПИ IX – за училище се изразява в това, че се образуват нови два УПИ IX – за училище“ и УПИ XXIX – за детска градина по имотната граница на ПИ с идентификатор 68134.1932.1610 от КК, кв. 26 от плана на [населено място], м. „М. ливади-запад“ по кафявите линия, цифри, надписи, знак и щрихи, като не само липсва спор по делото, а това се и установява, вкл. е видно от графичната част на заповедта, че изменената регулационна граница с изменението на ПР, одобрено с процесната заповед, съвпада изцяло с имотната граница на ПИ с идентификатор 68134.1932.1610 по действащата кадастрална карта, одобрена със заповед № РД-18-68/02.12.2010г. на изпълнителния директор на АГКК / л. 25 от делото/.

Изложеното сочи на наличие на предпоставките на чл. 134, ал. 2, т. 2, визиран като правно основание за изменението на ПР в процесната заповед. Това правно основание е в съответствие с фактическото изменение на плана за регулация, визирано както в текстовата част на заповедта, така и в графичната част, неразделна част от заповедта. Следователно, оспорената заповед е издадена при правилно прилагане хипотезата за изменение на ПУП по т. 2, ал. 2 на чл. 134 ЗУТ, в приложимата ѝ редакция. Обстоятелството дали кадастралните граници са нанесени правилно в кадастралната карта, е ирелевантно в настоящото производство. Както се посочи, цитираната разпоредба съставлява самостоятелно основание за изменение на действащия ПУП-ПР, когато при изменение на кадастрален план или при одобряване или изменение на кадастрална карта в урегулирана територия имотните граници на

поземлените имоти не съвпадат с регулационните, без да дава възможност за преценка правилността на нанасянето в кадастралната карта. Този вид изменение на ПУП-ПР не изисква съвместно подаване на заявление и от засегнатите от изменението собственици на съседни имоти, както и не е обвързано със съгласието на посочените собственици. Единственото условие е кадастралната карта да е влязла в сила, респ. нейното изменение, и да е налице разминаване на кадастралните граници с регулационните по действащия ПУП. Следователно, липса на съгласие на жалбоподателите за изменение на регулационна граница с имота на заинтересованата страна не е основание за материална незаконосъобразност на оспорената заповед.

В тази връзка неоснователно е и възражението на жалбоподателите, че е допуснато противоречие с разпоредбата на чл. 134, ал. 9 ЗУТ, съобразно която изменение на подробните устройствени планове за промяна на предназначението на урегулирани поземлени имоти – собственост на държавата или общините, отредени за обекти на образованието, науката, здравеопазването или културата, както и за спортни обекти и съоръжения, може да се извърши при условията и по реда на този закон само след писмено съгласие на съответния министър. В случая с изменението на ПУП няма промяна в предназначението на имотите, които са отредени за обекти на образованието и науката, поради което неоснователни се явяват доводите на жалбоподателите, че липсата на това съгласие сама по себе си е пречка за допускане на изменението. По изложените съображения съдът приема, че заповедта се явява и материално законосъобразна.

В допълнение следва да се посочи, че в настоящото административно производство са неотносими възраженията на жалбоподателите, които касаят висящ спор за собственост по отношение на имот с идентификатор 68134.1932.1610, какъвто действително е налице, но това обстоятелство не обуславя материална незаконосъобразност на заповедта. Обратно на становището на жалбоподателите, този спор не е преюдициален спрямо административното производство. Процесната промяна в регулационния план няма вещно-правно действие, а единствено цели съвпадение на регулационните граници с имотните/кадастрални граници. След евентуално решаване на спора за собственост по исков ред и при одобряване на ново изменение на кадастралната карта е допустимо изменение на ПР по същия ред. В този смисъл възраженията на жалбоподателите за съществуващ спор за материално право са неотносими в конкретното административно производство.

Предвид гореизложеното съдът приема, че са били налице фактическите основания, които са предпоставка за процедираното изменение и то съответно е подведено от органа под нормата на чл. 134, ал. 2, т. 2 ЗУТ, поради което и подадените от Специално училище за ученици с увреден слух „Проф. Д. Д.“, [населено място], и Министерството на образованието и науката жалби срещу Заповед № РВТ22-РА50-35/10.03.2022 г., издадена от главния архитект на район „В.“-Столична община, се явяват неоснователни и направеното оспорване следва да бъде отхвърлено.

По разноските в производството.

При този изход на спора в полза на ответната страна следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, определено в минимален размер от 100 лв.,

определен от съда в съответствие с чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ. На заинтересованата страна не следва да се присъждат разноси, тъй като не претендира такива.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2, предл. последно и чл. 143 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбите на Специално училище за ученици с увреден слух „Проф. Д. Д.“, [населено място], и Министерството на образованието и науката срещу Заповед № РВТ22-РА50-35/10.03.2022 г., издадена от главния архитект на район „В.“, Столична община.

ОСЪЖДА Специално училище за ученици с увреден слух „Проф. Д. Д.“, [населено място], и Министерство на образованието и науката да заплатят на Столична община поравно сумата от 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: